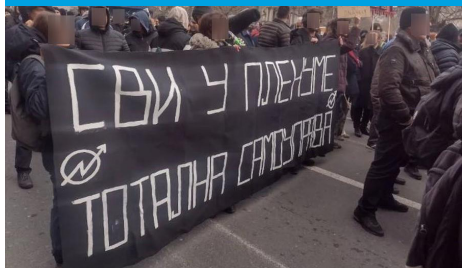

Direktna akcija

★ NOVA SERIJA ★ BR.24 ★ Februar 2025. GOD ★ BESPLATNO ★

Protesti vozača GSP-a: zaprečeno i štrajkom!

Četvrti studentski zahtev i poboljšanje društva

Radnice apoteka Beograd blokadom protiv privatizacije

ZF Srbija - fabrika eksploatacije

Od 2019. ZF Srbija u Pančevu počinje sa eksploatacijom radnika, a još od godinu dana ranije i državnog budžeta. Pored toga što su dobili preko 25 hektara zemljišta, dobili su i ukupno preko 70 miliona evra subvencija. Sa oko 1800 radnica i radnika, 2023. su imali oko 500 miliona evra prihoda. A kakvi su uslovi verovatno znate i sami...

Posla je previše jer su gazde nezasite i pored konstantnog uvećavanja prihoda i profita, pa preko menadžmenta i ekipe iz 'ljudskih resursa' vrše pritisak da se stalno radi sve više i sve brže. U pokušaju da uštede za još koju jahtu ili besan auto, ne pada im na pamet da zaposle dovoljan broj ljudi, već zahtevaju što veću produktivnost, a radnicima ne dozvoljavaju normalne pauze i odmor. Ako je neko bolestan ili na odmoru, to podrazumeva da će drugi da rade i za njega, a ponekad čak i poslove koji nisu u njihovom domenu i za koje nisu ni obučeni. Bahatost ide do te mere da se štedi i na osnovnim sredstvima za rad, pa su i nove radne rukavice preveliki izdatak za milionere – verovatno se nadaju da će radnici od svoje već bedne plate sami da ih kupe.

U takvim uslovima, nezgode i povrede su neizbežne, a svima je jasno ko će

u tom slučaju da nadrlja, po starom receptu ovakvih eksploatora – prvo budeš kriv što si se povredio, onda ti ne daju odštetu, a na kraju eventualnog bolovanja te verovatno i otpuste. Ali čak i kada ne dođe do nezgoda, uvek se nađe nešto zbog čega će radnici i radnice da se krive i optužuju, kako bi se ucenama i pretnjama držali u strahu od otkaza ili dodatnog pogoršanja uslova - ukidanje pauza ili nabacivanje i poslova čišćenja su samo neke od konstantnih pretnji, a najavljeno je i ukidanje privatnog zdravstvenog osiguranja za radnike u proizvodnji i logistici.

Maltretiranje radnika i radnica ZF se prelijeva čak i van radnog vremena, pa nema prevoza za radnike iz okolnih gradova i mesta, nego moraju sami da se snalaze. To se, razume se, ne odnosi na menadžere i ostale privilegovane nadređene, po koje prevoz uredno dolazi.

Pošto bolji poslovi u ovom regionu, kao i većini, ne rastu na drvetu, šta uopšte ostaje kao mogućnost da se uradi? Sindikat postoji, doduše više na papiru, pa iako ima skoro polovinu zaposlenih, ne postiže ni da se izbori za osnovne, navedene probleme, a kamoli za neka druga obećanja koja je dao, a

koja bi takođe trebalo da budu osnovne i podrazumevane stvari, kao što su kolektivni ugovor, trinaesta plata ili dodatno plaćen noćni rad.

To ipak ne znači da sindikalna borba nema smisla. Nedavna dešavanja u zemlji nam pružaju sjajan uvid u to kako se efektivno i bez velikih rizika možemo organizovati. Na plenumima, bez vođa i birokrata da odlučuju umesto nas, nemamo rizik da će neko da bude potkupljen ili ucenjen, te da izda našu borbu. To su pored studenata, shvatili i mnogi radnici, pa poslednjih nedelja imamo primere, kao što je onaj iz EPS-a, gde su izglasali nepoverenje predsedniku sindikata i izbacili ga sa sastanka i odlučili da se sami direktno pitaju za svoju borbu nadalje.

Samo od sebe – bolje neće biti. Poboljšanje nam neće doneti ni političari, ni gazde, ni menadžeri, ni sindikalne birokrate, već ga jedino možemo izboriti sami!

Pa, šta čekamo?

Plenum na radna mesta!

Ako vam je potrebna pomoć ili podrška u borbi i organizovanju na radnom mestu, slobodno nas kontaktirajte – da se izborimo zajedno!

Protest vozača GSP i najava štrajka

Vozači Gradskog saobraćajnog preduzeća (GSP) organizovali su 5. februara, a zatim ponovo 20. februara protestni skup, revoltirani stanjem u kojem se nalazi njihovo preduzeće. Tokom drugog protesta radnici su, kao znak upozorenja, blokirali saobraćaj na 30 minuta, iskazujući spremnost na zaoštavanje svojih aktivnosti. Na ovim protestima radnici su izneli svoje zahteve upućene Skupštini Grada Beograda i najavili su da od zahteva neće odustati sve do njihovog ispunjenja.

Zahtevi su:

1. Obustava svih aktivnosti grada Beograda u vezi sa ukidanjem trolejskog podsistema i odustanak od realizacije javno-privatnog partnerstva

2. Garancija grada Beograda i njegovih čelnika da će trolejski depo „Dorćol“ ostati na korišćenje GSP-u i da nijedno trećem licu neće biti ustupljen na korišćenje ili obavljanje delatosti

3. Da grad Beograd odobri hitno raspisivanje tendera za kupovinu novih 100 savremenih trolejskih vozila za potrebe GSP „Beograd“, kako bi se trolejski vozni park gradskog prevoza u potpunosti obnovio

4. Preispitivanje opravdanosti i zakonitosti postojećih ugovora kojim su GSP „Beograd“ oduzete gradske linije i linije sa poteza „100“, „300“, „400“ i „700“ i ustupljene privatnim prevoznicima u poslednjih godinu dana

Ukoliko do ispunjenja niti odgovora ne dođe, radnici i radnice najavljaju generalni štrajk svih zaposlenih u GSP-u. Ovo javno komunalno preduzeće koje treba da služi svima nama godinama se sistematski urušava, a zatim se to katastrofalno stanje koristi kao izgovor za sklapanje pogubnih tzv. privatno-javnih

Fotografija sa protesta vozača GSP-a 05.02.2025.

partnerstava i za sve dublje guranje u pravcu potpune privatizacije. Koliko je situacija u ovom preduzeću loša odslkava i činjenica da se radnici GSP-a u svojim zahtevima čak ni ne bore za direktno poboljšanje svojih uslova rada - veću platu, humanije radno vreme ili elementarnu bezbednost na radu koja sve češće izostaje, već zahtevaju ono što je bolje za preduzeće kao takvo.

Dok svaki čas čujemo vesti kako se autobus GSP-a zapalio tokom vožnje, dok brojni vozači voze prekovremeno a tokom radnog vremena često nemaju obezbeđene osnovne uslove kao što je toalet, radnici GSP-a izneli su zahteve koji se tiču dugoročnog opstanka javnog prevoza u Beogradu. Političari pokušavaju da nam zamažu oči, a usput i skupe poneki poen, proglašavajući gradski prevoz besplatnim kao da nam čine uslugu, dok iza kulisa sklapaju dogovore koji vode javni prevoz u propast kako bi i oni i njihovi "privatni partneri" još više napunili svoje džepove - ali svakom ko pokuša da stigne bilo gde beogradskim prevozom jasno je kakva je situacija. Radnici GSP-a to znaju bolje nego iko. Anarhosindikalistička inicijativa u potpunosti podržava štrajk kao vid

borbe za bolje uslove rada, a u ovom slučaju i bolji javni prevoz za sve njegove korisnike.

Sva prava za koja su se radnici izborili tokom istorije izborna su uz proteste, blokade i štrajkove kao metod borbe. Političari, gazde, direktori to dobro znaju i zato se na sve načine trude da ih ugase. Pritisci na zaposlene u GSP-u su počeli od trenutka kada su najavljeni protesti i štrajk i postajace sve gori. Zato svi podržimo radnike GSP-a u njihovoj borbi!

Svi u štrajk!

BOJKOT!
trgovinskih lanaca

**Zaustavimo pljačkanje
radničke klase!**

Četvrti studentski zahtev i poboljšanje društva

Poslednji studentski zahtev - obezbeđivanje finansijskih sredstava u visini od 50% ukupne vrednosti ESPB bodova fakultetima od strane države tako da bi studenti plaćali 50% nižu školarinu - prvi je i veoma važan stepenik ka strukturnoj promeni celokupnog društva koja bi usledila nakon uvođenja javno finansiranog obrazovnog sistema.

Godinama unazad imali smo priliku da slušamo o tome koliko je malo visoko obrazovanih stanovnika u Srbiji, stoga i o nedovoljnom broju stručnih kadrova, neophodnih, između ostalog, za projekte poput Železničke stanice u Novom Sadu. Visoko kvalitetni stručni kadrovi u dovoljnom broju, društveni su faktor koji bi doprineo tome da se ovakve tragedije ne ponavljaju.

Zahvaljujući procesu tranzicije, te privatizacije i devastacije javnog sektora, uključujući i obrazovni sistem u Srbiji uz pomoć studentskog parlamenta i Bolonje, jako mali procenat mladih iz radničkih porodica može priuštiti studiranje. Danas je na fakultetima prisutno ispod 6% studenata iz radničkih porodica tj. dece čiji roditelji nisu visokoobrazovani i nisu pripadnici (višeg) srednjoklasnog društvenog sloja.

Zbog školarina, inflacije i drugih faktora, studiranje predstavlja luksuz. Pojedina sebi može ili ne može da kupi stručno znanje, ili samo diplomu bez ikakvog stručnog znanja. Drugim rečima, obrazovanju celokupnog stanovništva se danas ne prilazi kao elementu važnom za društveni progres, već kao robu koju ne može svako sebi da priušti.

Nama se, sa druge strane, ispiraju mozgovi da to tako i treba da bude i da su ljudi koji studiraju najbolji i najvredniji među nama

Fotografija sa studentskih protesta za besplatno obrazovanje 2012. godine.

pa su samo zato tu gde jesu, a ne i zato što - pored toga što su mnogi zaista vredni - većina tih ljudi, za razliku od mnogih svojih vršnjaka, materijalno to ipak može da priušti.

Stoga, ako je među nama sve manje onih koji mogu da se obrazuju, i udeo visoko obrazovanog stanovništva se takođe smanjuje. Time i ukupan kvalitet visoko stručnih kadrova u društvu biva manji. Imajući u vidu sve izloženo deluje da je u moći studenata, studentkinja i univerzitetskih radnika i radnica koji ih podržavaju, da izbore veoma važnu strukturnu promenu sistema.

Ta promena je u krajnjoj instanci obrazovanje koje bi bilo javno finansirano i dostupno svim društvenim slojevima u Srbiji. U pitanju je jedan od važnih uslova za prevenciju tragedija poput ove u Novom Sadu u budućnosti, kroz stvaranje većeg i kvalitetnijeg broja visoko stručnih kadrova u društvu,

kao i uslova za njihov ostanak u zemlji.

Insistiranje na četvrtom zahtevu je način da studentski pokret učvrsti svoju podršku u najširim slojevima stanovništva, koje će u u protestu prepoznati i konkretan, materijalan interes čitavog društva. Da bi se pobedio Vučić i ovaj sistem od vitalnog značaja za pokret je da raste i širi se, a insisitranje na socijalnim dimenzijama protesta je ono što može garantovati taj smer.

Stoga, mišljenja smo da je vladajuće strukture nastavkom još jače i masovnije borbe potrebno naterati da potpuno ispune, pored prva tri, i četvrti zahtev studenata. Na pokušaje manipulacije i odugovlačenja, odgovoriti ne kompromisima, već radikalizacijom u pravcu zahteva za u potpunosti besplatnim obrazovajem!

Znanje nije roba!

Naši životi nisu roba!

Radnice apoteka Beograd blokadom protiv privatizacije!

Zbog neisplaćenih zarada i sistematskog uništavanja Apoteka Beograd, radnice i radnici održali su protest i blokirali raskrnicu kod apoteke 1. maj, na uglu ulica Kneza Miloša i kralja Milana. Kako zahtevi nisu ispunjeni, borba i protesti se nastavljaju.

ASI podržava ovaj vid radničkog organizovanja i poziva sve da pruže podršku apotekarkama i apotekarima u daljoj borbi.

Ako radiš u apoteci i potrebna ti je pomoć u sindikalnom organizovanju, obrati nam se da se borimo zajedno!

Svi u plenumu, svi u sindikate!

Recimo stop uništavanju državnih apoteka!

Naše izdanje

Zamislite da ste na Strazburškom Univerzitetu, na svečanom otvaranju akademske godine, u jesen 1966, u auditorijumu sačinjenom od studenata, profesora i uvaženih gostiju koji su se okupili da čuju pozdravno pismo predsednika de Gola. Primećujete da se na svakom sedištu nalazi jedan mali pamflet. Program? Ne, već nešto s naslovom »Beda studentskog života«. Otvarate knjižicu i počinjete da čitate:

»Opšte je poznato da je student, uz popa i pandura, najprezrenije stvorenje u zemlji Francuskoj...« Osvrćete se oko sebe i vidite da i svi ostali čitaju; reakcije se kreću od čuđenja i smeha, do šoka i napada besa. Ko stoji iz toga? Na naslovnoj strani piše da je izdavač Strazburški studentski savez, ali tu su i stalne reference na »Situacionističku internacionalu«, šta god to značilo...

Knjiga je dostupna po ceni od samo 250 dinara, u svim boljim knjižarama ili poručiti direktno od nas na:
telefon: 063/1165551
ili na mejl: cls@inicijativa.org

Javi se!

Ukoliko ti treba pomoć ili podrška

Možeš nam se obratiti za sve informacije, savete, ideje, podršku i pomoć vezano za probleme na radnom mestu, kao i organizovanje borbe protiv istih.

Solidarno do pobeđe!

facebook.com/borbenisindikata/
063/116-5551
info@inicijativa.org
instagram: [anarhosindikata](https://www.instagram.com/anarhosindikata/)

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Ako želite da nas podržite na ovaj način, novac možete uplatiti na račun Centra za liberterske studije:
200-2269920101033-28

Uredništvo: Ivan Lazarević, Milanka Jovičić, Marko Borisavljević, Ana Jovanović

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: tel. 063/1165551
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org
fb: <https://www.facebook.com/borbenisindikata/>

Rukopisi ne gore.

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS SR-ID
107264780